

تبیین ضعف ها و نیاز های مبلمان شهری در ارتباط با ایجاد و گسترش محیط شهری بدون مانع برای معلولین (مطالعه ی موردی : مسیر خیابان امام، شهر تبریز ویژه نابینایان)

محمدعلی عبدالصمدی^۱

۱- کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز
MohammadAliAbdolsamadi@yahoo.com

چکیده

ارزیابی فضاهای عمومی، با توجه به نیاز های معلولین و برنامه ریزی جهت آن، یکی از ضروریات هر جامعه می باشد. در این مقاله، احساسات روانی خاص معلولین به اجمال مورد بررسی قرار می گیرد، احساساتی مانند بیهودگی، تنهایی، کاهش اعتماد به نفس، افسردگی و... . سپس به جنبه های مختلف محیط و فضای مطلوب این قشر از اجتماع، از نظر مسائل روانشناسی و فضای مورد نیاز شهری پرداخته می شود، نظیر ایجاد فضاهای خاص برای ایجاد ارتباطات و تعامل بصری، توجه به خلوت، ارتباط با طبیعت، فضاهایی برای سرگرمی و... با توجه به اهمیت موضوع، در این بخش پژوهش، به مهمترین نیازهای معلولین در سطح فضاهای شهری و مخصوصا پیاده راه ها می پردازیم. در پایان، به ارائه ی ایده های جدید و خاص، جهت بهبود هرچه بهتر زندگی این شهروندان در محیط های شهری خواهیم پرداخت. به طور کلی در این مقاله، از طریق مطالعات کتابخانه ای و میدانی از مسیر خیابان امام شهر تبریز بوده است.

واژه های کلیدی: معلولیت، بستر کالبدی، نیازهای روانی

۱. مقدمه و سابقه ی تحقیق :

اعلامیه ی جهانی حقوق بشر، در سال ۱۹۴۸، با توجه به دربرگیری و شمول آن به همه ی انسان ها، دامنه ی نگاه انسانی به افراد دارای معلولیت را گسترش داد. سازمان ملل متحد، قوانین فرصت های برابر برای افراد دارای معلولیت را در سال ۱۹۹۴ تصویب کرد، که در آن ارائه ی چارچوب های بین المللی توسط مدافعان حقوق بشر و قانون گذاران برای حل مسائل ناتوانان و معلولین به کار گرفته شد و دستور العمل هایی را برای هدایت برنامه های مربوط به دسترسی برابر برای ارائه شده است (استانبری و هوگو، ۲۰۰۰، ۳). موسسه های خیریه و وام دهنده، مانند بانک توسعه و بانک جهانی، در پیشرفت و توسعه حل مسائل و مشکلات مربوط به معلولین و ناتوانان و مطرح کردن سیاست های مربوط به سیستم حمل و نقل و به ویژه پروژه های مختلف شهری، نقش قابل توجهی داشته اند. این روند و فرآیند، توسط سازمان هایی از جمله در بریتانیا و سوئد ادامه یافت (Inter-American Development Bank, 2001). در کشورهای در حال توسعه، تدارکات خدمات برای افراد معلول و ناتوان هنوز هم تا حد زیادی تابع دولت و جامعه ی مدنی می باشد. رویکرد حقوق بشر به معلولین و ناتوانان،